

nykyisin Etelä- ja Keski-Suomessa. Siellä on myöskin paljon hyvätyyppisiä korpia, rämeitä, nevoja ja lettoja, joista ojittamalla tulee ensiluokkaista mestämaata, jopa viljelysmaata, jos sitä lisäksi kaivataan. Siellä voisi elää ja pulskasti tulla toimeen paljon lukuisampi työteliäs väestö kuin mitä siellä on tähän asti ollut, jos sitä maata ja sen metsiä hoidetaan luonnon edellyttämällä järkipäisellä tavalla. Siihen maahan kannattaa kiinnittää työtä ja pääomia. Mutta varjeltakoon sitä kaikenlaiselta riistolta ja keinottelulta.

Tutkimuksia olisi jatkettava.

Metsänhoito on ensiarvoista kulttuurityötä tällaisissa metsärikkaimissa maissa. Jo heti ensi katsannolla näkyy kunkin maan metsistä, millä kulttuuritasolla siellä eletään. Sain todeta lomalle palaavien suomalaisten sotilaiden kiinnostavan huomionsa Aunuksen ja Kanta-Suomen metsien tavattomaan erilaisuuteen. Aunuksen metsäryteiköt vaihtuivat pian lepposiin, siisteihin, kasvuvoimaa uhkuviin kotoisiin metsiin. Eiväthän nämäkään ole läheskään sellaisia kuin pitäisi, mutta eroavaisuus on kuitenkin räikeä, hyvin verrattavissa viljelyksien, asumuksien ja ihmisten näössä ilmenevään eroavaisuuteen.

Vajaan kuukauden aikana ei laajan Aunuksen metsistä saamamme käsitys tietenkään voi olla riittävän monipuolinen ja joka suhteessa oikeaan osuva. Edellä sanottu onkin käsitettävä vain matkamiehen vaikutelmiksi. Toivomme, että ehkä jo ensi kesänä olosuhteetkin ovat suotuisimmat tutkimustemme jatkamiseen. Vaikka suuremosen isäntämme, ItäKar SE:n, auliilla avulla hyvin selviydymmekin, hukkaantui kuitenkin aikaa siirtoja järjestellessä ja sateita pidellessä. Ei kuitenkaan tri Söyringiltä, joka tyytyväisenä prässäili kasveja ja sai kokoon kauniit kokoelmat yliopiston museon täydennykseksi alueilta, missä kasvitieteilijät eivät ennen ole liikkuneet lainkaan. Kun tässä kaikki muistiin merkitty tulee tarkoin tutkituksi, niin todennäköisesti retkikuntamme toistenkin osakkaiden papereista selviää yhtä ja toista metsätieteellisesti merkityksellistä.

Ehtoolliskalustoja Itä-Karjalaan.

Eräiden Suomen kr. katolisten seurakuntien lahjoittamalla varoilla on kirkollishallitus valmistuttanut kaksi täydellistä ehtoolliskalustoa Itä-Karjalaa varten. Viime heinäkuun 13 päivänä luovuttivat arkkipiispa Herman, piispa Aleksanteri ja kirkollishallituksen sihteeri Aleks Perola nämä kalustot pastori Johannes Suholalle tarkoitukseensa käytettäväksi. Toinen ehtoolliskalusto on luovutettu Äänislinnan p. Katariinan kirkkoon ja toinen Aunuksenlinnan kirkkoon.

— Sanokoot ihmiset mitä tahansa, minä menen Teodorin kanssa naimisiin. Hän on ainoa, josta minä voin erota kaipausta tuntematta.

Kauppias Mikko Ivano 60 v.

Kauppias Mikko Ivano.

Kauppias Mikko Ivano on syntynyt Itä-Karjalassa, Paatenen Selkin kylässä syyskuun 27 p:nä 1882. Hän tuli Suomeen aivan nuorena miehenä alottaen liikemiesuransa juoksupoikana. Myöhemmin hän perusti oman liikkeen Kannaksen Kiviniemeen, josta sodan syttyessä joutui muuttamaan toisten mukana. Vaellettuana siirtolaisena eri paikoissa, perusti hän lopulta oman liikkeen Kemin kaupunkiin, missä taitavana ja rehtinä liikemiehenä on saavuttanut yleisen luottamuksen.

60-vuotispäivänä kävi laaja tuttavapiiri kauppias Ivanoa tervehtimässä ja kauempana olevat muistivat häntä lukuisilla sähkösanomilla. Lehtemme yhtyy näihin onnitteluihin!

Laatokan itärannalla olevan, bolševikien hävitykseltä säilyneen Ontrolan luostarin pihaosa. Oikealla munkkien asuntotalo.